

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2014 m. vasario 17 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimučio Alechnavičiaus, Artūro Drigoto (pranešėjas), Ramūno Gadliausko, Romano Klišausko ir Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas), sekretoriaujant Aušrai Dzičkanecienei, dalyvaujant pareiškėjo atstovui advokatui Albertui Štopui, atsakovo atstovei Julianai Ostrouch-Brazdauskienei, viešame teismo posėdyje išnaginėjo norminę administracinę bylą pagal asociacijos Lietuvos antstolių rūmų pareiškimą ištirti, ar Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ patvirtinti Antstolių veiklos teritorijos ir antstolių skaičius (2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. 1R-260 redakcija) neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 straipsnio 1 daliai ir Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintam konstituciniam teisinės valstybės principui, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo 2 straipsnio 3 daliai, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo 15 straipsniui, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 27 d. nutarimo Nr. 1484 „Dėl Teismo antstolių institucinės reformos metmenų patvirtinimo“ 6.1 ir 6.4 punktams.

Išplėstinė teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I.

Pareiškėjas asociacija Lietuvos antstolių rūmai (toliau – ir Antstolių rūmai) su pareiškimu (I t., b. l. 1–17) kreipėsi į Lietuvos vyriausiąjį administracinį teismą, prašydamas pripažinti Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymu Nr. 1R-260 „Dėl teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – ir 2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymas) patvirtintus Antstolių veiklos teritorijas ir antstolių skaičių prieštaraujančiu Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – ir Konstitucija) 48 straipsnio 1 daliai ir joje įtvirtintam konstituciniam teisinės valstybės principui, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo (toliau – ir Antstolių įstatymas) 2 straipsnio 3 daliai, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo (toliau – ir Antstolių įstatymo įsigaliojimo

ir įgyvendinimo įstatymas) 15 straipsniui, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 27 d. nutarimo Nr. 1484 „Dėl Teismo antstolių institucinės reformos metmenų patvirtinimo“ (toliau – ir Vyriausybės 1999 m. gruodžio 27 d. nutarimas Nr. 1484) 6.1 ir 6.4 punktams.

II.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2012 m. spalio 5 d. nutartimi (I t., b. l. 106–109) pastebėjo, kad Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymu Nr. 1R-260 buvo pakeistas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymas Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ ir nauja redakcija išdėstyti šiuo įsakymu patvirtinti Antstolių veiklos teritorijos ir antstolių skaičius. Būtent dėl 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 patvirtintų Antstolių veiklos teritorijų ir antstolių skaičiaus (2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. 1R-260 redakcija) teisėtumo pareiškėjas kelia abejones. Teismas nurodė, jog pareiškėjas iš esmės ginčija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ patvirtintus Antstolių veiklos teritorijas ir antstolių skaičių (2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. 1R-260 redakcija).

Atitinkamai, atsižvelgęs į nurodytas aplinkybes, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pareiškėjo reikalavimą koregavo, nekeisdamas jo esmės ir nurodė, jog priimamas pareiškėjo pareiškimas ištirti, ar Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ patvirtinti Antstolių veiklos teritorijos ir antstolių skaičius (2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. 1R-260 redakcija) (toliau – ir Įsakymas) neprieštarauja Konstitucijos 48 straipsnio 1 daliai ir Konstitucijoje įtvirtintam konstituciniam teisinės valstybės principui, Antstolių įstatymo 2 straipsnio 3 daliai, Antstolių įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo 15 straipsniui, Vyriausybės 1999 m. gruodžio 27 d. nutarimo Nr. 1484 6.1 ir 6.4 punktams.

III.

Rengiant administracinę bylą nagrinėti Lietuvos vyriausiajame administraciniame teisme, buvo gautas atsakovo Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos atsiliepimas į pareiškėjo Antstolių rūmų pareiškimą (I t., b. l. 112–116), kuriuo jis prašo netenkinti pareiškėjo prašymo dėl kreipimosi į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą bei netenkinti pareiškėjo pareiškimo dėl Įsakymo pripažinimo prieštaraujančiu įstatymui ar Vyriausybės norminiam aktui.

Išplėstinė teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV.

Atsisakymas nuo pareiškimo priimtinas, administracinė byla nutrauktina.

Skundo (prašymo) atsisakymas yra viena iš administracinį procesą inicijuojančio asmens procesinių teisių, kurios įgyvendinimas yra dispozityvumo principo išraiška, t. y. administracinis procesas ne tik prasideda, bet ir gali baigtis pareiškėjo iniciatyva. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 52 straipsnis *expressis verbis* įtvirtina, kad pareiškėjas turi teisę atsiimti skundą (prašymą) iki jo priėmimo, taip pat tikslinti ir pakeisti skundo (prašymo) pagrindą ar dalyką arba atsisakyti skundo (prašymo) bet kurioje bylos nagrinėjimo stadijoje iki teismui išeinant į pasitarimų kambarį. Pažymėtina, jog bylą nutraukus, vėl kreiptis į

teismą dėl ginčo tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu neleidžiama (ABTĮ 102 str. 3 d.).

2014 m. vasario 17 d. žodinio bylos nagrinėjimo metu pareiškėjo Antstolių rūmų atstovas pareiškė, kad Antstolių rūmai atsisako pareiškimo norminėje administracinėje byloje. Advokatas Albertas Štopas paaiškino, kad pareiškėjui yra žinomos ABTĮ 102 straipsnio 3 dalyje numatytos bylos nutraukimo, kai pareiškėjas atsisakė skundo (prašymo), teisinės pasekmės.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo atsisakymas nuo pareiškimo yra besąlyginis, bylos nutraukimas įstatymui ar viešajam interesui neprieštaruoja ir kitų asmenų teisių bei teisėtų interesų nepažeidžia, atsisakymas priimtinas ir administracinė byla nutrauktina.

Išplėstinė teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 101 straipsnio 3 punktu, 114 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Pareiškėjo asociacijos Lietuvos antstolių rūmų atsisakymą nuo pareiškimo priimti.

Norminę administracinę bylą pagal pareiškėjo asociacijos Lietuvos antstolių rūmų pareiškimą ištirti, ar Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. liepos 8 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos antstolių įstatyme bei šio įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatyme, patvirtinimo“ patvirtinti Antstolių veiklos teritorijos ir antstolių skaičius (2009 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. 1R-260 redakcija) neprieštaruoja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 straipsnio 1 daliai ir Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintam konstituciniam teisinės valstybės principui, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo 2 straipsnio 3 daliai, Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo 15 straipsniui, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 27 d. nutarimo Nr. 1484 „Dėl Teismo antstolių institucinės reformos metmenų patvirtinimo“ 6.1 ir 6.4 punktams, nutraukti.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Laimutis Alechnavičius

Artūras Drigotas

Ramūnas Gadliauskas

Romanas Klišauskas

Ričardas Piličiauskas